

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

přeji Vám příjemný konec letošního roku, který dle proroctví starých Mayů i nejrůznějších konspirativních teorií měl být zaručeně koncem světa. Pakliže tento zpravodaj čtete a jde Vám nadále internet, tak konec světa rozhodně nenastal a s určitostí mohu konstatovat, že pokud jej jako lidstvo nezpůsobíme samo a nevyhubíme se navzájem, tak několik stovek milionů let nebude. Dětem přeji krásný zbytek prázdnin, bohužel bez sněhu a zamrzlého rybníku. Letošní rok slaví naše obec výročí 230 let svého založení. Krátce jsme toto výročí vzpomněli při hodovém veselí a Zarážání hory. Jsme relativně mladá obec, žijí tu mladí lidé a ti starší věkem, stále mladí duchem. Máme velkou perspektivu do budoucna, přestože před lety jsme byli obcí zánikovou, nyní jsme obcí rozvíjející se a přitom udržující tradice, které nám zanechali naši předci.

Jsem přesvědčen, že císař Josef II., jehož jméno ke cti jeho i naší neseme, v historickém běhu doby, jako humanista a reformátor by byl u nás i s námi spokojen. A to i z důvodu, že se v naší obci neustále něco děje, jak pro volnočasové aktivity občanů, tak i drobné investiční akce. Najde se pochopitelně pár nekonstruktivních kritiků i pomluv dychtivých, co jsou vždy a se vším absolutně

nespokojeni, ale jsou to naši spoluobčané a pro ně také slunce svítí.

V letošním roce jsme se na radnici rozhodli z finančních důvodů investiční akce omezit na nutné opravy a vylepšení stávajícího. Dotační politika je všem naprosto známá a sehnat finanční prostředky na cokoliv je nesmírně jednoduché, jenom k tomu potřebujete to nejméně potřebné, a to jsou opět finanční prostředky na spolufinancování, kterých se nám díky našemu nízkému rozpočtu nedostává. Závazky obce se nám podařilo eliminovat a obec je nyní bez dluhů a prostá veškerých závazků.

Pro výstavbu rodinných domů Za Dvorem se podařilo změnit územní plán tak, že developer může začít administrativně realizovat záměr inženýrských sítí. Na posledním zastupitelstvu se zastupitelé, na základě žádosti investora, rozhodli prodloužit lhůtu pro výstavbu v této lokalitě do konce roku 2013. Na jaře příštího roku bychom měli konečně žádat o dotaci na ČOV, pokud bude dotační titul otevřen. Zda budeme moci žádat a budeme úspěšní, ukáže čas. Domácí stavebníky jsme uspokojili vyčleněním stavebních pozemků za hřištěm. Opravili jsme vodovod na hřbitov a márnici. Dále část cesty ve sklepech pod

Roztrhanským. V hluboké cestě nám svítí nová lampa veřejného osvětlení, částečně byla odstraněna porucha veřejného osvětlení vinných sklepů. Ve vrbičkách stojí nové kryté cykloodpočívadlo. Navážíme asfaltový recyklát na opravu cest v obci i ve vinných sklepech. Průběžně provádíme navážku na pozemek, na kterém plánujeme nový chodník na hřbitov. Udělali jsme prořez nemocných stromů v sádcích, kde bude následovat podsadba. Vedle fotbalového hřiště jsme vysadili nové ovocné stromy na místo planých, které zde rostly. Jak jste si také všichni jistě všimli, máme nové vánoční osvětlení, které dělá naši obec v tento čas krásnější.

Sportovních a kulturních akcí letos opět přibylo. Každý si může najít to své oblíbené a buďto se přímo aktivně zúčastnit nebo se přijít jen pobavit. Tyto akce pořádáme z jednoho prostého důvodu, a to setkávání spoluobčanů a utužování přátelství v obci. Pochopitelně ještě pořád neuspokojujeme úplně všechny v jejich zájmech a zálibách, nicméně akcí pro pobavení pořádáme skutečně dost. Okolí nás v mnohém kopíruje a naše počínání kvituje s povděkem, ale u nás platí rčení: „Doma nejsi prorokem.“

Celostátní politiky se dotýkat nebudu, tu znáte jistě z médií. Na obce se valí spousta nepotřebné administrativy a problémů, se kterými si naši zákonodárci nechtějí pálit prsty nebo je úmyslně

přesouvají na obce, ať už se jedná o sociální politiku v zaměstnanosti, školství, zdravotnictví, naposled to bylo vinařství, snahou zavést daň na víno. Osobně jsem přesvědčen, že toto je snaha jak zaměstnat nás starosty celostátními tématy, vtáhnout nás do hry, kdy my budeme ti špatní, za špatná rozhodnutí vlády zodpovědní a za našimi zády si vrcholní politikové budou dál rozdělovat koláč, ne však hodový. Na druhou stranu je dobře, že všichni starostové táhneme za jeden provaz, protože jedině nám na obcích jde o záležitosti obcí a našich občanů bytostně se dotýkající.

V příštím roce bychom začali pracovat na nové knize o Josefově v případě, že nám toto obecní rozpočet umožní. Po dlouhých letech si naše obec jistě zaslouží knihu, která bude průřezem historií a současností, doplněná fotogaleriemi.

V polovině ledna nového roku budeme poprvé v historii volit prezidenta České republiky přímo, tzn. sami přímou volbou a ne zprostředkovaně členy Parlamentu ČR. Nejsm přesvědčen, že toto je cesta správným směrem k přímé demokracii, tím, jak bylo právo volit a být volen polámáno současnou vládou. Do jisté míry je tato záležitost populistickým krokem, aby se vlk nažral (občané) a koza (zájmy vlády) zůstala celá. V našem parlamentním systému přímá volba prezidenta, který nemá žádné velké pravomoci, ani nástroje ovlivňovat politiku a chod země, jako je tomu

v jiných zemích, kde je volen prezident přímo občany, je to spíše opět další legislativní paskvil, který nemá ve světě obdoby. A mám zcela opodstatněné obavy, že stejným způsobem se bude postupovat i v případě, že vláda prosadí také přímou volbu starostů. Tuto chce prosadit ne všude, ale jen v malých obcích, kde není volena rada obce. Opět další ukázka nekompetentnosti vedení našeho státu. Jsem toho názoru, že současné vedení naší republiky se snaží atomizovat územní samosprávu a ještě více „nasrat“ společnost.

Závěrem si Vás všechny dovolím pozvat na tradiční Silvestrovský

ohňostrojem, který začne v 19 hodin nad hlavou sochy našeho zakladatele, císaře Josefa II. Přeji příjemné silvestrovské veselí a dobrou náladu, do Nového roku pak vykročení pravou nohou, zdraví, lásku, štěstí a splnění všech Vašich osobních přání, necht' se nám Všem daří v roce 2013 lépe, než-li v roce letošním.

Starosta obce

Vojtěch Pospíšil

tel. 602 246 680

e-mail: starosta@josefov.eu

Informace z ohlašovny

NAROZENÍ:

Silvie Kobzíková
Antonín Hanák

MANŽELSTVÍ:

11. 8. 2012 Mgr. Eliška Klubusová
Libor Holický

6. 10. 2012 Radka Štěpaníková
Emil Vnenčák

ÚMRTÍ:

Jaromír Ištváněk
Antonín Šupa

JUBILANTI:

	věk		věk
Hasilová Květoslava	50	Lekavý Jaroslav	50
Imrichová Hana	50	Mrlák Josef	50
Klubusová Blanka	50	Nesvadbová Alexandra	50

	věk		věk
Petříková Eva	50	Čížková Libuše	65
Ryba Miroslav	50	Rampáček Štefan	65
Tomašíková Milena	50	Tománková Helena	65
Uhýrek Stanislav	50	Zálešáková Ludmila	65
Hamanová Magda	55	Kocman Bohumil	70
Ištvánek Ladislav	55	Kychlerová Marta	70
Macůrková Marie	55	Prátová Růžena	70
Pihar Antonín	55	Štohandl Emil	70
Prokúpková Eva	55	Horká Františka	75
Trillová Ludmila	55	Kychler Milan	75
Esterková Anna	60	Kychlerová Ludmila	75
Filipovičová Milada	60	Lekavá Helena	75
Kobeda Josef	60	Prát Jan	75
Pavková Štěpánka	60	Sasínová Ludmila	75
Šupová Ludmila	60	Janulíková Marie	80
Zelinka Milan	60	Čížková Marie	90

Obecní úřad přeje do dalších let vše nejlepší, hodně zdraví, štěstí, spokojenosti, osobní pohody a vitality.

Obecní úřad informuje

Termíny vývozu SKO v obci v roce 2013

Vývozy budou provedeny vždy každou druhou lichou středu:

Leden	16. 1. 2013
Únor	13. 2. 2013
Březen	13. 3. 2013
Duben	10. 4. 2013
Květen	8. 5. 2013 *
Červen	5. 6. 2013
Červenec	3. 7. a 31. 7. 2013
Srpen	28. 8. 2013
Září	25. 9. 2013
Říjen	23. 10. 2013
Listopad	20. 11. 2013
Prosinec	18. 12. 2013

* jedná se o státní svátek a pravděpodobně bude vývoz proveden v náhradním termínu, který nelze nyní jasně určit, bude včas upřesněno

Dle potřeby obce je možná změna termínů, např. hody.

Svozy tříděného odpadu:

Zvony na plasty

- vývoz probíhá každý týden ve středu

Zvony na papír

- vývoz probíhá 1x za 14 dnů v sudý týden (pondělí nebo úterý)

Pytle s tříděným odpadem

- jsou brány z domečku u obchodu - jsou brány při svozu zvonů

Nebezpečný odpad

V letošním roce proběhly 2 sběry nebezpečného odpadu Pod zeleným, v červnu a říjnu 2012. Cena za likvidaci =20.990,--Kč.

Vysbíraný odpad:

Obaly obsahující nebezpečné látky	88kg
Barvy	705kg
Oleje	30kg
Pneumatiky osobní	65ks
Pneumatiky nákladní	23ks
Léky	6kg
Pesticidy	20kg
Rozpouštědla	10kg

Obec pořádala také sběr velkoobjemového odpadu, cena za likvidaci tohoto odpadu činila =11.081,--Kč.

Náklady na svoz odpadů v roce 2012:

Směsný komunální odpad: =88.771,--Kč

Separovaný odpad: =54.599,--Kč

Příspěvek od společnosti EKO-KOM za tříděný odpad: =42.916,50Kč

Krátké zprávy

V naší obci proběhly v letošním roce následující akce.

8. 1. 2012 - Tříkrálová sbírka po obci Josefov

14. 1. 2012 - Ples SDH Josefov

- 18. 2. 2012 - Ples obce Josefov
- 4. 3. 2012 - Dětský maškarní karneval
- 11. 3. 2012 - Pojd'te s námi malovat
- 25. 3. 2012 - Smrtnica
- 5. 4. - 7. 4. 2012 - Hrkačování
- 28. 4. - 29. 4. 2012 - 33. Výstava vín Podluží, Josefov 2012
- 5. 5. 2012 - Volejbalový turnaj
- 13. 5. 2012 - Divadelní představení pro dospělé - Opereta v růžové zahradě
- 19. 5. 2012 - Josef II. OPEN turnaj v tenisové čtyřhře
- 3. 6. 2012 - Divadelní představení pro děti - Aladin a kouzelná lampa
- 16. 6. 2012 - O císařský pohár – turnaj v nohejbale
- 17. 6. 2012 - Pěší pout' do Dol. Bojanovic (Nejsvětější srdce Ježíšovo)
- 30. 6. 2012 - Dětský den
- 10. 7. 2012 - Stavění hodové máje
- 14. 7. 2012 - Předhodové zpívání u cimbálu
- 15. 7. 2012 - Krojové hody
- 16. 7. 2012 - Lázeňské krojové hody
- 17. 7. 2012 - Krojové hody
- 20. 7. 2012 - Pohodová zábava
- 28. 7. 2012 - Pohárový turnaj v kopané na fotbalovém hřišti
- 28. 7. 2012 - Taneční zábava na Výletišti, hraje skupina Jama
- 11. 8. 2012 - 2. ročník Plkač Trophy Cup
- 18. 8. 2012 - Turnaj ulic Josefova
- 1. 9. 2012 - Zarážání hory
- 15. 9. 2012 - Josefovský helovín
- 6. 10. 2012 - Pochod slováckými vinohrady
- 27. 10. 2012 - Drakiáda
- 18. 11. 2012 - Výstava obrazů
- 5. 12. 2012 - Mikulášská nadílka
- 29. 12. 2012 - Vánoční turnaj ve stolním tenise

Akce v obci roku 2013

Leden

- 6. 1. 2013 - Tříkrálová sbírka
- 12. 1. 2013 - Ples SDH Josefov, pyžamový

Únor

- 16. 2. 2013 - Ples obce Josefov, filmový

Březen

- 10. 3. 2013 - Dětský maškarní karneval

17. 3. 2013 - Smrtnica
28. 3. – 30. 3. 2013 - Hrkačování

Květen

4. 5. 2013 - Volejbalový turnaj
12. 5. 2013 - Divadelní představení ke svátku Den matek – Opereta letí světem
18. 5. 2013 - Josef II. OPEN, turnaj v tenisové čtyřhře

Červen

2. 6. 2013 - Divadelní představení pro děti – Nebojsa v čarovném lese
15. 6. 2013 - O císařský pohár – turnaj v nohejbale
29. 6. 2013 - Dětský den

Červenec

16. 7. 2013 - Stavění hodové máje
20. 7. 2013 - Předhodové zpívání u cimbálu
21. 7. 2013 - Krojové hody
22. 7. 2013 - Lázeňské krojové hody
23. 7. 2013 - Krojové hody
26. 7. 2013 - Páteční pohodová zábava

Srpen

3. 8. 2013 - Mezinárodní pohárový turnaj na fotbalovém hřišti
3. 8. 2013 - Taneční zábava na výletišti – hraje skupina Jama
10. 8. 2013 - Plkač Trophy Cup 2013, 3. Ročník
17. 8. 2013 - Turnaj ulic Josefova

Září

7. 9. 2013 - Zarážání hory
14. 9. 2013 - Josefůvský helovín

Říjen

5. 10. 2013 - Pochod slováckými vinohrady
26. 10. 2013 - Drakiáda

Listopad

10. 11. 2013 - Krásy podzimu (malování podzimu)

Prosinec

5. 12. 2013 - Mikulášská nadílka
28. 12. 2013 - Vánoční turnaj ve stolním tenise
31. 12. 2013 - Silvestrovský ohňostroj

Pasport obyvatelstva obce

OBECNÍ ÚŘAD JOSEFOV

Ukazatel		Celkem	ženy
Počet obyvatel k 1. 1. 2012		414	198
Vývoj obyvatelstva	počet živě narozených	2	1
	počet zemřelých	2	0
Migrace	počet přistěhovalých	7	4
	počet vystěhovalých	8	5
Počet obyvatel k 31. 12. 2012		413	198

Svět v Josefově

Jakmile se přestanete učit, život skončil, řekl Jaromír Jágr a možná proto hraje jako mladík. Staré čínské moudro říká, že je-li dům hotov, přichází smrt.

Naše budoucnost je pouze v nás. Ve světě i u nás v Josefově, i když se to nezdá, není o lidi slušné a ušlechtilé zase až taková nouze, jak by se mohlo zdát. Stačí se trochu rozhlédnout. Tažných jedinců je sice maximálně pár procent, což zajisté není mnoho, nicméně v absolutním počtu je to poměrně dost. Dopad jejich skutků by byl zcela jistě výraznější a prospěšnější, ovšem potíž je podle mě v tom, že většina těchto pokrokových lidí se potýká s těmi ostatními. Chybí jim sebedůvěra a zřejmě nechtějí vypadat jako idealisti, tedy jako člověk, který naprosto přesně ví, jak by to mělo vypadat, ale už bohužel neví, jak toho dosáhnout. Zdvorně žádám, podporujme je a umožňujme jim konat a prosazovat jejich představy. Podporujme pokrokově smýšlející, ale i jinak smýšlející, protože pestrá strava, a to zejména duševní, je základ zdraví. Nás z Josefova přece sdružuje náš společný domov a jak vidno, i jeho společné problémy.

Přitom varuji, nevzdávejme se nikdy humanismu a osvědčených hodnot. Ovšem naopak nikdy nepodporujme holé zlo jako takové a vše podobné komunistické a muslimské a jiné netoleranci, tj. ideologickému fanatismu bez rozumového odůvodnění.

Podle mne bylo Desatero konstruováno s myšlenkou a za účelem dosažení praktických a žádoucích cílů. Prostě už dávno někdo přišel na to, že je nějakým způsobem výhodné, aby se lidé k sobě navzájem nechovali jako bolševici a jim podobní traviči studní (homo homini lupus). Buďme k sobě slušní proto, že CÍTÍME, že je správné jej (Desatero) dodržovat. Nepáchejme to, co nechceme, aby bylo pácháno nám. Pojem hřích v řečtině i hebrejštině pochází z lukostřelby a znamená minutí cíle. Přeneseně nesplnění úkolu, závazku, předsevzetí. K napravení hříchu tedy nevede cesta tím, že se snažíme jej vystříhat, nýbrž

naopak tím, že se víc cvičíme k zasažení terče a splnění úkolu. Hřích je tedy vždy nedokonalý, ale nikdy úmyslný a škodí bezděky. Rošťárna je naopak vždy úmyslná a škodí záměrně, nepovažuje se však sama za dobro a nezneužívá bezmocnosti, a proto není podle naší definice padouštvím (to není samozřejmě z mé hlavy, ale rád bych, aby bylo).

Navíc se domnívám, že nejsme v ekonomické či jiné krizi, přišla jen nová realita.

Nutnou podmínkou pro skutečně pozitivní změny ve společnosti je podle mého názoru aspoň pár solidních lidí a jejich společná efektivní komunikace. Samozřejmě obezřetnost je na místě, je důležité pravidlo „hlupák tvrdí, moudrý člověk je plný pochybností“. Nicméně spolu komunikujme a podporujme ty aktivní zejména tím, že jim nebudeme srážet sebevědomí a tlumit jejich odvalu, vždyť překážky si klademe pouze sami (to řekl Henry Ford). Stejně si musíme být vědomi toho, že i nepřátelé a nám nepříjemné situace mohou být užitečné tím, že alespoň určí, kdo jsme my.

Toto (Josefov) je území každého z nás, ač nemusíme nutně vlastnit ani jeho píd'. Starat se místo nás nikdo nebude a pouze nadávat na poměry vezdejší nepohne ničím. Stávající možnosti jsou nepoměrně, vlastně giganticky širší, než za minulého režimu. Prostě stačí otevřít oči a zamyslet se: čím bych mohl přispět já osobně? Znáám ve svém okolí nějakého člověka, se kterým bych mohl podniknout to a to? Proč jsem s tím už dávno nezačal? Proč jsem ty věci nechal být a nic neudělal? Protože jsem měl strach? Podniknu vůbec někdy něco, když mám pořád strach? Je život ve strachu, ale s plným břichem, pro mě to právě ořechové?

Vůbec nejhorší je ovšem nedělat nic, a jak jsem někde zaslechl, tzv. zovcovatět. Kdysi mi v paměti utkvěl biblický verš - *třeseš se jako beránek před svým střihačem*. Netřese se, podporujme se navzájem a nebude strachu mezi námi! Ač suchozemci, jsme na jedné lodi. A já pevně věřím tomu, že se nám podaří otočit kormidlem osudu a nabrat správný směr. Vlastně nám ani nic jiného nezbyvá, než pevně věřit zejména v sebe a v sebe navzájem a otáčet kormidlem. Vězte ale, že sám nikdo nic nedokáže. Říká se, že když nevíš, kam chceš doplout, tak ti žádný vítr není dobrý.

V Josefově je nás pořád málo. Je u nás bohužel z rozličných důvodů spousta nedostatečně využitých nemovitostí, a hospodářská samostatnost obce prakticky neexistuje. S tím musíme něco udělat. Tím nechci, abych byl propagátorem co nejmenších a to nejenom hospodářských vazeb s okolím. Naopak, potřebujeme ke svému normálnímu fungování kdeco. Přesto a proto je žádoucí hospodářsky a pospolitostně zejména podporovat sebe navzájem. Přece si musíme vzájemně pomáhat a vycházet vstříc. A to i s přespolními. To není sice žádná kultura, to je ale kulturní chování. A je nám ho potřeba všem.

Je nás v obci málo. Ekonomická stránka fungování obce je podstatná a je nutné, aby nás přibývalo, a to nejenom v Josefově, Přece Josefák bydlící v Hodoníně, Brně, Praze nebo Austrálii je v srdci pořád Josefákem. Pokud tomu tak není, tak

to se musela stát obrovská chyba. Musíme zpytovat svědomí. Velmi dobře je, že pan starosta za každé narozené josefovské dítě přispěje rodičům, jak já říkám, tzv. kočárkovným, tj. vyplatí jim při narození dítěte deset tisíc korun... Vždy s úsměvem říkávám, že pan starosta platí, i když to malé není jeho (starostovo) ani částečně.

Věřím, že kočárkovné je pro každého rodiče příjemná pozornost a že se tím upevňuje vztah k naší obci. Naše děti tak jako ostatní to nemají jednoduché, proto bych velmi rád předložil Vaší pozornosti pár následujících řádek, které se mi dostaly k rukám:

Rozhovor dvojčátek v bříšku:

-Věříš na život po porodu?

-Určitě. Něco po porodu musí být. Možná jsme tu právě proto, abychom se připravili na to, co bude pak.

-Blbost, žádný život po porodu není. Jak by vůbec mohl vypadat?

-To přesně nevím, ale určitě tam bude více světla než tady. Třeba budeme běhat po svých a jíst pusou.

-No to je přece nesmysl! Běhat se nedá a jíst pusou to je úplně směšné! Živí nás přeci pupeční šňůra. Něco ti řeknu. Život po porodu je vyloučený - pupeční šňůra je už teď moc krátká.

-Ba ne, určitě něco bude. Jen asi bude všechno trochu jinak, než jsme tady zvyklí. Tunel, na jeho konci světlo...

-Ale nikdo se přece odtamtud po porodu nevrátil. Porodem prostě život končí - a vůbec, život není nic jiného než vleklá stísněnost v temnotě.

-No já přesně nevím, jak to tam bude po porodu vypadat, ale každopádně uvidíme mámu a ta se o nás postará.

-Mámu? Ty věříš na mámu? A kde má podle tebe být?

-No přece všude kolem nás! V ní a díky ní žijeme. Bez ní bychom nebyli.

-Tomu nevěřím. Žádnou mámu jsme nikdy neviděli, takže je jasné, že žádná není.

-Ale někdy, když jsme zticha, můžeme zaslechnout, jak zpívá nebo cítit, jak hladí náš svět. Víš, já si fakt myslím, že opravdový život nás čeká až potom...

Někde jsem se dozvěděl, že pozornost se nejlépe udrží vtípem... Takže... Jaký je rozdíl mezi zázrakem a zjevením, tedy co je zjevení a co zázrak? Zjevení - kdyby se ve vládě zjevil Duch svatý a řekl jim, že to dělají špatně. Zázrak - kdyby na to přišli sami.

Závěrem mám pro Vás zprávu – Bůh existuje! Pro každého, kdo chce. Tomáš Akvinský měl a nadále má zřejmě lepší argumenty, které snad mohu v těchto horkých dnech doplnit o další (šestý), tj. že existence Plzeňského pivovaru je zcela nezpochybnitelný důkaz o existenci Boží.

Děkuji Vám za pozornost.

S přáním pevného zdraví

Přemysl Růžička

Tragédie Vlasty Buriana: Dostal právem nálepku kolaboranta?

„Sám ministerský předseda A. Zápotocký... uvítal mé rozhodnutí zúčastňovat se budovatelského života republiky, kterou miluji. Není tedy překážek, které by vám zabraňovaly uzavřít se mnou pracovní poměr...“ žadoní koncem roku 1948 zlomený Vlasta Burian o práci. Dopis adresuje vedení státních hotelů.

On, **Vlasta Burian** (1891–1962), který byl donedávna na roztrhání a pro samou práci nevěděl, kam dřív skočit, a ještě ve svém divadle zaměstnával 80 lidí! Otřesený král komiků ale po skončení druhé světové války prochází peklem, kdy musí čelit vykonstruovaným obviněním, vesměs od anonymů, z kolaborace s Němci. Je to jako zlý sen. Ty tam jsou hvězdné chvíle, kdy byl miláčkem obecnstva...

Sportsmen jedna báseň

Burian přichází na svět za Rakouska-Uherska v Liberci. Jeho otec je krejčí, divadelní ochotník a zanícený vlastenec. V Liberci ale tehdy žije více Němců než Čechů, a tak se rodina roku 1901 stěhuje do Prahy na Žižkov. Zde Burianův otec nalézá více prostoru k vlasteneckým činnostem i kulturnímu vyžití. Díky němu se jeho syn stává pravidelným a nadšeným divákem opery Národního divadla. Chlapec nasává nejen atmosféru prken, která znamenají svět, ale rozvíjí i své sportovní nadání. Zprvu v Sokole a záhy jako fotbalový brankář Unionu, pozdějšího klubu Viktorie Žižkov. V letech 1914–1920 se pak proslaví v brance prvoligového týmu AC Sparta. Kromě fotbalového trávnicku vyniká i na kurtu s tenisovou raketou a je také nadšeným cyklistou. Zkrátka sportsmen jedna báseň.

Komikou obměkčuje otce

Mladý Burian se vyučí obchodním příručím, ale víc ho to táhne k divadlu. „*S tím je ale pořádná švanda,*“ netají se roku 1909 obdivem k Burianovu bavičskému talentu jeho sportovní přátelé. Nejen proto bývá vítaným hostem na různých večírcích. Dokonce se mu otevřou dveře kabaretu, kde mu tleská nadšené publikum.

„*Vlasto, divadlo není pořádné zaměstnání,*“ snaží se mu zprvu herectví rozmluvit otec. Když pak ale jednou **Antonín Burian** spatří synovo vystoupení v hospodě na vlastní oči, je jeho komikou nadšen. Od dalšího vystupování už ho nezrazuje.

Má nemanželskou dceru

„Čekám dítě,“ svěruje se Vlastovi roku 1911 tanečnice a jeho milá **Anči Pírková** (1892–1944). Burian však tento vztah vnímá jen jako přechodnou milostnou aférku. S nastávající matkou svého potomka nehodlá kráčet k oltáři. Svobodná Pírková tak přivádí 8. dubna 1912 na svět jedinou Burianovu dceru **Emílii Burianovou**, později provdanou **Kristlovou** (†1996). O její výchovu se však místo matky starají nejdříve Burianovi rodiče, pak sám otec. Ten se roku 1919 ožení se svou osudovou ženou **Ninou Červenkovou** (1893–1962). „*Paní Burianová byla již při svatbě gravidní, avšak dítě nedonosila a jiné už potom nemohla mít,*“ píše o Burianově manželce ve svých vzpomínkách hercův osobní kuchař **Jaromír Trejbal** (1905–1995).

Zdomácní v kabaretu

Burianova kariéra se začíná slibně rozjíždět ještě před první světovou válkou. Hraje ve vedlejších rolích na scénách velkých pražských kamenných divadel Na Vinohradech či ve Švandově divadle. Výjimečnosti Burianova talentu si všimá i všestranný umělec **Karel Hašler** (1879–1941), který ho doporučuje řadě provozovatelů předních pražských kabaretů. Díky tomu Burian záhy zdomácní v Rokoku, Červené sedmě, Bum, Revoluční scéně, U Deutschů či v Montmartru a stává se miláčkem publika. „*Je lepší Burian, nebo Ferenc Futurista?*“ poměřují diváci jeho popularitu s dalším svým oblíbencem.

Zběh fandí uniformám

Po vypuknutí první světové války v roce 1914 musí i Burian narukovat do služeb staříckého mocnáře **Františka Josefa I.** (1830–1916). „*Jak se jen z té polízanice vykroutit?*“ přemýšlí komik a s přítelem, klavíristou **Daliborem Ptákem** (1894–1960), zběhnou z armády. Toulají se po českém venkově, kde předvádějí svá nejzábavnější kabaretní čísla. Brzy však spadne klec. Zběhové jsou lapeni a uvězněni. Z kriminálu je zachraňuje až amnestie a do konce války působí ve vojenské kapele. Kupodivu tato historika však Buriana neodradí od jeho lásky k uniformám. Za první republiky si dokonce vyběhá a uplatí hodnost nadporučíka...

Komplot divadelních ředitelů

Po zrodu nové Československé republiky Burian přijímá komické role v divadlech a zároveň zůstává věrný kabaretům. Postupně se ukazuje, že stihnout několik představení během jediného dne je nad jeho síly. Prostě nezvládá. „*Je nespolehlivý, už ho nezaměstnáme,*“ domlouvají se na něj mezi sebou divadelní ředitelé. Burianova sláva, kterou povznáší i film, mezitím ale uspokojivě narůstá. Roku 1925 si může dovolit založit vlastní scénu – Divadlo Vlasty

Buriana (DVB) se sídlem v paláci Adria na rohu dnešního Jungmannova náměstí a Národní třídy. O tři roky později se jeho ansámbl stěhuje na Smíchov do Švandova divadla a roku 1930 pak do paláce v Lazarské ulici (dnešní Divadlo Komédie). Během 19leté existence zde uvede úctyhodný počet premiér – přes 150 titulů!

Úspěch se neodpouští

Burianova scéna se stává prosperujícím podnikem s profesionálním zázemím, kde se hraje i několikrát denně. Divadlo funguje také jako kino. 1. září 1944 ale nechává německý ministr propagandy **Joseph Goebbels** (1897–1945) uzavřít divadla v celé říši, což samozřejmě platí i pro Protektorát Čechy a Morava. Kromě blížícího se konce války v tomto roce slaví Burian narození svého vnuka **Vlastimila Kristla**.

Osvobození Československa Rudou armádou však nevěstí pro Buriana nic dobrého. Člověk, který se nikdy netajil svým bohatstvím (jeho filmové honoráře byly desetinásobně vyšší než pro jiné hvězdy, jako Lídu Baarovou nebo Adinu Mandlovou) a opájel se slávou, se nebude stačit divit. Úspěch a bohatství, jakkoliv zasloužené a poctivě vydřené, se prostě neodpouští...

Ve společnosti esesáků

Místo aby herec mohl se svým divadlem chytit svobodný vítr do plachet, ocitá se za mřížemi. Je obviněn, že v rozhlasovém pronacistickém skeči nazvaném *Hvězdy nad Baltimorem* zesměšnil exilovou vládu v Londýně, když hanlivě imitoval **Jana Masaryka** (1886–1948). Další škraloup? Ve své vile prý hostil německé okupanty včetně říšského protektorátního ministra **Karla Hermanna Franka** (1896–1946). Dále využíval německé protekce a běžně hajloval (zdravil zdviženou pravicí). Burian nevěřícně kroutí hlavou a psychicky se ocitá na dně. „*Byl už ve vazbě u trestního soudu na Karlově náměstí, ale na základě lékařského vysvědčení byl z vazby propuštěn s tím, že bude dále vyšetřován na svobodě,*“ píše současný autor **Ondřej Suchý**. Vzápětí se však v médiích zvedá zejména na základě anonymních udání vlna nevole, a tak je Burian v červnu 1945 znovu zadržen. Ve věznici na Pankráci se ocitá ve společnosti esesáků a kriminálníků.

Zrádná imitace Masaryka

Nejvíce se měl provinit, když jeho hlas zazněl v sobotu 6. prosince 1941 v rozhlasovém propagandistickém skeči. Jako oblíbený komik byl pro okupanty úžasnou atrakcí, kterou museli do vysílání stůj co stůj naverbovat. V pokleslém scénáři mu byla přidělena role ministra zahraničí čs. exilové vlády Jana Masaryka, kterého měl jako značně opilého imitovat. Burian se v prosinci 1941 ocitá ve složité situaci a těžko se může z tohoto účinkování vyvléct. Krátce předtím už odmítl jet se svým souborem za českými

dělníky do Lipska. Nyní se nerozhoduje jen za sebe, ale i za svých 80 zaměstnanců, mezi nimiž se před nasazením ukrývá i řada sportovců. „*Dospělý člověk je sám za sebe odpovědný. A za své činy. Jenže Burian nikdy dospělý nebyl,*“ vzpomíná o mnoho let později na tuto událost herec **Josef Hlinomaz** (1914–1978). „*Jen jednou ho donutili, aby účinkoval v rádiu v protispojeneckém skeči... Nic, co řekl, nebylo k smíchu. Automaticky četl text... Nesedělo mu to. A tak platil daň za krále komiků, za zhýčkané děcko, za primitivnost a naivitu.*“

Werichův přehmat

Na opakované vysílání „baltimorského“ skeče v pražském rozhlase reagují ze zámoří po svém **Jan Werich** (1905–1980) s **Jiřím Voskovcem** (1905–1981). 23. července 1942 v jejich relaci *Černá čtvrthodinka* na stanici Hlas Ameriky mimo jiné zazní song: „*Byl fotbalista/ Sparta, Slávista/ Potom tenista/ Dnes je nacista...*“

Po válce a návratu domů však Werich na adresu Buriana říká: „*Byl trochu primitiv, ale za války nekolaboroval. Dopouštěl se pouze nějakých volovin, jako ostatně v té době kdekdo. Co mohl dělat? Nemohl dělat nic!*“ Pojednou je shovívavější: „*Nemohl přece říct Němcům: Jděte do prdele!*“

Politicky mu to nemyslelo

Svou zkušenost s Burianem učinil i **Radovan Lukavský** (1919–2008). V době okupace ho král komiků na přímluvu některého z kolegů „vykorespondoval“ z nasazení ve třetí řiši. Trval na tom, že mladého herce ve svém divadle nutně potřebuje, přitom ho tehdy ani neznal.

Podobně může být Burianovi za svou záchranu vděčný také komunistický spisovatel **Karel Konrád** (1899–1971), kterého po dobu války Burian zaměstnával ve svém divadle. „*Absolutně mu to nemyslelo politicky... Dal na volební fond komunistům, ale kdyby si s nimi ve dveřích podali ruce ti druzí, dostali by taky... V tomhle byl Burian dítě,*“ vzpomíná Konrád. Když se po válce Buriana zastává, je mu doporučeno, aby se krotil.

Ministr má smysl pro vtip

O Burianovo propuštění se po svém návratu do Prahy v červnu 1945 zasazuje sám ve skeči potrefený Jan Masaryk. Má rád humor a stejně jako Burian by dal půl království za dobrý vtip. Navíc se spolu dobře znají z předválečných dob a Masaryk teď správně tuší, že Burian v případě nešťastného skeče jednal z donucení. 9. října 1945 pak vydává své stanovisko i písemně: „*Dle ministra zahraničí není v zájmu stíhání Vlastimila Buriana...*“

Předskokan politických procesů

Burian se dostává na svobodu, ale zdaleka ještě není všemu konec. Třebaže všechny další body obvinění se mu podařilo vyvrátit, osvobozující rozsudek z

roku 1945 je zrušen. Jeho kauzy se nyní ujímá StB a trestní komise uznává 7. května 1947 Buriana vinným. Herec dostává tři měsíce vězení a tučnou pokutu. Jeho divadlo je znárodněno a přejmenováno na Divadlo kolektivní tvorby. Burian přichází o dejvickou vilu s bazénem a tenisovým kurtem a na pět let má zákaz výkonu hereckého povolání. Jeho případ je předznamenáním likvidace třídních odpůrců, která se po roce 1948 stane běžnou normou. Co na tom, že Burian vzešel z dělnické rodiny a vlastní pílí se vypracoval na boháče. Je hozen do jednoho pytle s lidmi, zvanými „buržo“.

Očista po půl století

Z případu se již nikdy nevzpamatuje. K hraní se sice po roce 1950 ještě vrací (mj. ve filmové pohádce s Werichem *Byl jednou jeden král*), ale předchozího úspěchu už nedosáhne. Ačkoliv se Burian po odsouzení hned odvolal, nebylo mu to nic platné. Plné rehabilitace svého jména se dočká až jeho vnuk takřka po půlstoletí – roku 1994.

zdroj History

Vojtěch Pospíšil

Chtěl Josef II. přebudovat Pražský hrad na kasárna?

Do pracovny Josefa II. se přičítá ministr financí Jan Rudolf Chotek. „Vaše Výsosti, ujistěte mě, že jde o zlou pomluvu,“ spustí hrabě před císařem. Právě se dozvěděl o Josefově šíleném plánu přebudovat Pražský hrad na kasárna a ušetřit tak 10.000,- zlatých ročně.

Bezprostředně po pohřbu panovnice **Marie Terezie** (1717–1780) zachvacuje nejvyšší prominenty v zemi panika. Následník trůnu **Josef II.** (1741–1790), který se veřejně pasuje na nejvyššího úředníka monarchie, má totiž v plánu neslýchané reformy zkosnatělého soustátí! „Půjdu svému lidu příkladem a začnu u sebe doma,“ prohlašuje císař. „Sniž desetkrát náklady na císařskou kuchyni!“ nařizuje krátce nato svému komorníkovi. Císařské slovo je zákon. Zatímco Josefův děd **Karel VI.** (1685–1740) zvládl utratit za pouhou voňavou petržel z Malé Asie 4000 zlatých ročně, Josefovi postačí na provoz celé kuchyně pouhých 200 zlatých

(sud piva tehdy přijde na necelých 10 zlatých) měsíčně!

Šetří na kněžích i prostitutkách

Císař si v okázalém utahování opasku doslova libuje. Uvádí tím do rozpaků nejen vídeňské prostitutky, které ho za „špatné placení“ nakazí syfilidou, ale i šlechtu. Hrůza z toho, co „*lakotného Pepiho*“, jak se mu brzy přezdívá, zase napadne, totiž obchází především panský stav a duchovenstvo. Zatímco urození pánové nařikají pouze nad zrušením poddanství (patent z 1. listopadu 1781), sluhové Boží rovnou přicházejí výnosy císaře o své dlouhá staletí shromažďované majetky. Do konce roku 1781 nechává císař zrušit rovných 700 z 2000 klášterů. „*Celá operace podle mých propočtů vynese částku 35 milionů zlatých,*“ těší se reformátor. Brzy ho však čeká první těžké zklamání...

Císař počítá miliony

„*Milý Chotku, pověz mi, jak je to možné? Jak to, že naše kalkulace nevyšly a výnos je pouhých 15 milionů?*“ Císař upírá zoufalý pohled na svého ministra financí. **Jan Rudolf Chotek** (1748–1824) jen pokrčí rameny a chtě nechtě začne svému zaměstnavateli líčit realitu: „*Jsem si jist, že ty rozkutálené miliony skončily za nehty hrabivých a nepoctivých úředníků, Vaše Výsosti. Je mi líto.*“ Taková odpověď ale panovníka leda tak popudí. Tentokrát se ještě Josef ovládne a důrazně pronese: „*Nu což, vymyslím další, lepší, ještě bolavější reformy.*“

Nové nápady šedivé hlavy

Ve vídeňském paláci Hofburgu, za okny, kde se nachází Josefova pracovna, neustále hoří svíce. Císař je totiž workoholik, který pracuje i 16 hodin denně. „*Od svého nástupu strašlivě sešel. Jeho průzračné modré oči vyhasly, jeho vlasy zešedivěly a vypadaly. Kruhy pod očima se staly jeho poznávacím znamením,*“ všímá si celá Vídeň. Ta je zároveň bez ustání zvědavá, s jakou novou reformou zase přijde muž, který během dvou let od svého nástupu na trůn vydal více než 400 vlastnoručně sepsaných zákonů, dekretů a nařízení. To je více, než za svoji celou 40letou vládu stihla jeho matka...

Rozprodá si majetek

Vídeň ovládá sychravý podzim roku 1781, uvnitř vyhřátého Hofburgu však panuje dusno. Císařův kabinet se totiž právě dozvídá o novém opatření. „*Rozprodáme mobiliář, umělecká díla i drahé kovy a kameny, které jsou císařským majetkem,*“ vysvětluje monarcha. V českém hraběti **Janu Rudolfu Chotkovi**, který si právě pro sebe u Kutné Hory staví nádherný empírový letohrádek Kačina, by se krve nedořezal. Dovede si totiž přesně spočítat, kam císař směřuje. Na Pražský hrad!

Dürer míří do aukce

Co na tom, že Josefova matka v roce 1757, po pruském obléhání české metropole, „nalila“ do rozbombardovaného Pražského hradu i Svatovítské katedrály půl milionu zlatých. Nyní se může snadno stát, že její horlivý syn rozprodá český národní klenot doslova za pár šupů! Císařská nařízení jsou téměř nezvratná, a tak se z monstrancí ve Sv. Vítu vyloupávají drahokamy a po aukcích se nabízejí i umělecké skvosty z hradní obrazárny. Velkolepé plátno *Růžencová slavnost* (dnes jeden z nejcennějších kusů Národní galerie) od mistra **Albrechta Dürera** (1471–1528) se tak v aukci prodává za absurdní jeden zlatý a 28 krejcarů! Ovšem to nejhorší má teprve přijít...

Monarcha pod palbou kritiky

Císařův plán na zisk kýžených milionů zase končí blamáží. Jeho opatření přispou do státní pokladnice pouhé desetitisíce! Nic naplat, je čas na nový geniální plán. „*Co s Pražským hradem, na kterém beztak nepobývám? To ať si jej raději užijí moji důstojníci, kteří po mně beztak žadoní, abych jim v Praze vystavěl parádní kasárna!*“ rozhoduje Josef II. 6. dubna 1782 se o novém opatření přebudovat Pražský hrad na kasárna dozvídá celá monarchie, včetně šokovaného ministra Chotka. Ten nečeká ani minutu, nechává si přistavit kočár a upaluje do Josefovy pracovny. Zde se strhne divoká mela. Císař je v šoku. Ten vždy tolik uvážlivý a klidný Chotek se najednou chová jako šílenec! Argumentuje, vysvětluje, roní slzy a přesvědčuje: „*Výsosti, svým plánem napácháte nevratné škody kulturní. Ale, a to by bylo ještě zhoubnější, jednou provždy ztratíte český národ!*“ Císař se zavrtá do křesla a sraští čelo. Následuje koncentrovaný výraz.

Hrabě mu to vysvětlí

„*Češi že by mě ztratili, říkáte...,*“ pronese do ticha monarcha. „*Nu, to je nejspíš dosti pravděpodobné... Přiznávám, že význam Pražského hradu asi nedovedu tak docela ocenit,*“ pokračuje Josef, který hraběte považuje za jednoho z mála svých upřímných a opravdových přátel. A právě to asi rozhodne... „*Nu dobrá. Pražský hrad ušetřím. Přesvědčil jste mě!*“ Jak doznívají ta rajská slova, hrabě Chotek se rozzáří jako sluníčko. Dobře ví, že záchranu Hradu jednou ocení celý český národ...

zdroj History

Vojtěch Pospíšil

Srážka gigantických rozměrů: Mléčná dráha se prolne s galaxií v Andromedě

Člověk si může připadat pánem světa, ale proti tomu, k čemu se nad jeho hlavou schyluje, je naše Země jako zrnko písku na Sahaře. Hvězdy se mění v supernovy. Jiné jsou i se svými planetami obrovskou silou odmrštěny ze své původní pozice a vytváří se nové galaktické jádro. Tohle všechno čeká Mléčnou dráhu za čtyři miliardy let, kdy do ní plnou silou narazí jiná galaxie a prolne se s ní.

Nevyhnutelnost této vesmírné srážky potvrdili letos na konci května američtí vědci, kteří analyzovali fotografie souhvězdí Andromedy pořízené Hubbleovým vesmírným dalekohledem. „Zjistili jsme, že galaxie v Andromedě směřuje přímo na nás,“ řekl americký astronom **Roeland van der Marel** ze Space Telescope Science Institute v Baltimoru. „Víme o řadě galaxií v blízkém vesmíru kolem nás, které jsou v procesu kolizí a slučování. Nicméně to, co dělá budoucí sloučení galaxie v Andromedě a Mléčné dráhy tak zajímavé, je, že se nás to přímo dotýká,“ konstatoval.

Hvězdy se promíchají a změni dráhy

Astronomové už téměř století vědí, že se galaxie označovaná jako M31 blíží k naší Galaxii, jejíž rameno vidíme jako Mléčnou dráhu. Dosud ale nebyli schopni určit, jestli nás mine, „pocuchá“ spirální ramena nebo se s ní přímo střetne. Až doposud totiž nedokázali změřit boční pohyb galaxie po obloze. „Po století trvajících spekulacích o budoucím osudu galaxie M31 a naší Galaxie máme přinejmenším jasný obrázek o tom, jak celá událost bude probíhat během nadcházejících miliard let,“ uvedl astronom **Sangmo Tony Sohn**. Podle nejhoršího scénáře narazí M31 čelně do Mléčné dráhy. Hvězdy obou galaxií se promísí a všechny budou vrženy na zcela nové dráhy. Mléčná dráha ztratí svůj tvar plochého disku, ve kterém po téměř kruhových drahách obíhá většina hvězd. Poté, co se obě galaktická jádra spojí a hvězdy se usadí na nových nepravidelných drahách, vznikne nová eliptická galaxie. Astronomové přitom nevyklučují, že se k této srážce připojí i menší sousední galaxie M33 ze souhvězdí Trojúhelníku. Dokonce by se mohlo stát, že by ještě mohla M31 ve srážce předběhnout.

Galaxie je ještě 2,6 milionu světelných let daleko
Vědci spočítali, že se k nám M31 blíží rychlostí přibližně 400 000 kilometrů za hodinu. Touto rychlostí bychom byli na Měsíci za necelou hodinu a na Marsu za pět dní a 17 a půl hodiny! Jenže galaxii vzdálené ještě asi 2,6 milionu

světelných let (její světlo k nám letí 2,6 milionu let), která je už teď viditelná pouhým okem, to bude trvat čtyři miliardy let. A další dvě miliardy let po srážce bude trvat, než se nově vzniklá galaxie ustálí.

Sluneční soustava se dostane na okraj galaxie

Jak se tato srážka dotkne Země? Podle vědců nehrozí, že by se při kolizi galaxií srazilo naše Slunce s jinou hvězdou. Mezi hvězdami je dostatek volného prostoru, aby se vzájemně vyhnuly. Je možné, že bude Slunce, podobně jako další hvězdy, vrženo zcela mimo galaxii. Podle simulací je však pravděpodobnější, že ho gravitační síly vytlačí na okraj nově se rodící galaxie asi čtyřikrát dále od jejího středu, než je nyní. To však bude pro lidstvo, pokud bude v té době ještě existovat, ten nejmenší problém. Za čtyři miliardy let se bude Slunce blížit k závěru této fáze své existence. V důsledku toho, jak budou docházet zásoby vodíku v jeho jádru, se bude rozpínat. Za 4,5 miliardy let se stane červeným obrem. Jeho okraj se bude přibližovat k oběžné dráze Venuše. Takže v době gigantické srážky galaxií bude ze Země zuhelnatělý škvarek.

Největší pozorovaná srážka galaxií

- **Největší dosud známou srážku galaxií** objevili američtí vědci v roce 2007 pomocí Spitzerova vesmírného dalekohledu. Dalekohled je umístěn na **oběžné dráze kolem Země** a vesmír sleduje v **infračerveném spektru**. K objevu došlo při pozorování pět miliard světelných let vzdáleného **shluku galaxií** označovaného jako CL0958+4702.

-Astronomové si zde povšimli **neobvykle silné záře**, která pocházela ze shluku čtyř masivních galaxií. Tři z nich se svou velikostí **vyrovnejí velikosti naší Galaxie** a čtvrtá je přibližně **tříkrát větší**.

- Každou z nich přitom tvoří **stovky miliard hvězd**. Po splynutí tak vznikne jedna z největších známých galaxií ve vesmíru, která bude až desetkrát hmotnější, než je ta naše.

zdroj Epoque

Vojtěch Pospíšil

Pozvánka

Slavíme 230. výročí založení obce Josefov a srdečně Vás zveme na tradiční **SILVESTROVSKÝ OHŇOSTROJ** 31. prosince 2012 v 19.00 hodin.

Vemte si brýle a nejlíp svářecké, protože uvidíte, co ste eště neviděli a take ať Vám nenapadá neco do očí a vemte si aj špunty do uší, ať neslyšíte co byste slyšet nechtěli. Jo a vemte si aj děšníky, kdyby na Vás z hospody spadl nějaký ten pyroman, hasič, starosta nebo jiný výlupek. Vemte si pálenku na vypláchnutí krku, kdyby Vám v něm vyschlo a my Vám mimo ohňostroja budeme nalévat svařák.

Strach mět nikdo nemosí, bacha na nás vseckých bude dávat sám císař Josef II.

Hasičský ples 12. ledna 2013 – pyžamový

Obecní ples 16. února 2013 – filmový

Dětský karneval 10. března 2013

Novoroční SMS

Už je tady zima, všude rádí rýma. Řvěme všichni z plných plic, ať je z toho zápal plic! Hlavně pevné zdraví do roku 2013 přeje...

Zachumelený domeček a v něm nazdobený stromeček. Hodně lásky, štěstí, zdraví, to vše nej, jak se praví. Ke konci roku trošku vína a v roce 2013 nám bude prima

Letošní rok vedli jsme to od desíti k pěti, příští rok snad dotáhnem to od těch pěti k řiti. Vše nej v novém roce přeji...

Přejeme Vám v novém roce, ať Vás osud nezradí, jenom láska a cit v srdci ve starostech poradí. K tomu moře lásky a zdraví přeji...

Nebe je poseto tisíci hvězdičkami. Zrovna jedna padá, rychle si něco přej. Hlavně štěstí a lásku v roce 2013 měj.

Všem blbým a ještě blbějším přeji mozek a inteligenci. Všem ostatním přeji šťastný nový rok 2013!

Můžeme mít tisíce přání, tužeb a snů, ale jen štěstí, zdraví, láska a přátelství dává smysl našim dnům. Láskyplný rok 2013 přeje...

Sbor dobrovolných hasičů Josefov

Vážení spoluobčané,
máme tady konec roku, který byl hodně zvláštní. Rozmary počasí, se kterými jsme bojovali, jak jste mohli vidět při požáru okolo Bzence, tak navíc tím, že 21. 12. 2012 měl přijít konec světa, což se naštěstí nevyplnilo. Na požár v Bzenci bych navázal, protože určitá část tzv. „škodolibců“, která se posmívala a pomlouvala naši jednotku, že nikam nejezdíme, a když u nás někde hoří, tak ani nevyjedeme, bych jim rád vysvětlil, že jsme rozděleni do skupin dle vybavení sborů, které se rozdělují do 5 skupin. Naše jednotka je v páté skupině, či-li poslední, takže pokud nás operační nevyzve sirénou nebo sms zprávou, tak nemůžeme vyjet. A navíc chci ujasnit, že název dobrovolný hasič je odvozen od slova dobrovolný, což znamená, že vše dělá v rámci jednotky zadarmo a ve svém volném čase. A navíc problém tkví v tom, že jsou pouze dva v naší jednotce řádně proškoleni k oprávnění řídit auta s právem v přednosti v jízdě, což vidím jako velký problém. Na jaro a na podzim jste si mohli všimnout, že probíhá vždy sběr železa a elektrošrotu, který Vám odvezeme i pomůžeme vynést z Vašich domů. Tyto sběry jsou pro nás neocenitelné, protože peníze, které nám přinesou, jdou na dobrou věc, a to na výbavu naší zásahové techniky. Za velmi dobrou spolupráci vděčíme Vám a hlavně obci Josefov v čele se starostou, která nám pomohla k získání dotace JmK, za níž jsme koupili motorové kalové čerpadlo značky Heron. Bude využito pro pomoc spoluobčanům k čerpání septiků, při nánosech bahna, čerpání ze sklepů atd. Další naší činností pro obec je pálení větví za kynologickým klubem, čištění komunikací při velké vodě, zajišťování bezpečnosti na tradičním Plkač trophy cupu a bezpečnosti obce. Ani při kulturních akcích nemůžeme chybět. Udělali jsme tradiční pěnu na dětském dnu, který každoročně pořádá obec.

Chtěl bych poděkovat A. Šupovi za rychlý zásah při vzplanutí kontejneru, a taky mým kolegům hasičům, bez kterých by naše SDH zanikla. Naše dobrovolná jednotka by ráda mezi sebe uvítala nové členy. Kluci a holky nebojte se přijít mezi nás, rádi vás seznámíme s prací dobrovolných hasičů.

A největší poděkování patří celé obci a panu starostovi za dobrou spolupráci. Chci Vám všem popřát krásné vánoční svátky a dobrý vstup do Nového roku 2013 a pozvat Vás na tradiční ohňostroj, který pořádáme společně s obcí, vypukne 31. 12. 2012 v 19.00 hod., na obvyklém místě. Na závěr bych vás chtěl pozvat na náš tradiční Pyžamový ples, který proběhne 12. ledna 2013 od 20.00 hod.

Za SDH Josefov

Emil Vnenčák

Vánoce nejsou jen pokojná idyla s anděly.
Bůh přichází jako světlo přemáhající temnoty.
Těm, kteří ho přijali, přináší pokoj.
Pro ty, kdo ho nepřijali, se stává kamenem úrazu.

Tajemství Vtělení a tajemství zla jsou těsně vedle sebe.
Do zla, které se někdy zdá být jako nepropustná temnota,
vstupuje světlo v podobě proroky přislíbeného dítěte.

To je pravý důvod vánoční radosti.
Toto dítě je nadějí i tvého vítězství,
aby ses i ty mohl stát nadějí pro všechny kolem sebe.

Za to se modlím a k tomu vám všem žehnám.

+ Vojtěch Cikrle
Vojtěch Cikrle
biskup brněnský

Brno, Vánoce 2012